

Митрополит Јоаникије и Епископ Теодосије у Соко-граду служили Литургију и помен блаженопочившем Владици Лаврентију

Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије и Епископ рашко-призренски и косовско-метохијски г. Теодосије служили су јутрос у храму Светог Николаја Српског у Соко-граду Свету архијерејску литургију са поменом на гробу блаженопочившег Епископа шабачког Лаврентија.

Молитвено је учествовао Епископ ваљевски г. Исихије.

У бесједи након помена Митрополит Јоаникије је рекао да је блаженог спомена Епископ Лаврентије сав свој живот посветио служби Богу, својој Цркви и своме роду.

“Откад је постао монах и свештеник, он је заблистао као сунце своме роду и својој Цркви, па га зато из његових младих свештеничких дана памти и Београд и Далмација и далматинске светиње, посебно манастир Крка. Ал

памти га и Купрес. И та његова служба у младим данима је образац и углед свештеницима како треба ревновати за дом Божји”, рекао је Митрополит црногорско-приморски.

Додао је да је то било вријеме тврдога комунизма које је тадашњи млади јеромонах Лаврентије разбијао и показао се већ тада да пред њим као свештенослужитељем и слугом Божјим неће бити никакве препреке. Зато је брзо изабран за епископа и послјије кратке службе код блаженог спомена Патријарха Германа у Београду као викарни архијереј био је упућен да служи архијерејску службу и стављено је тешко бреме на његова млада плећа.- цијела српска дијаспора Европе и Аустралије.

“А тада је већ почео раскол и почело је велико зло да се догађа у нашем народу, нарочито у дијаспори. Народ подијељен, завађен... Али тамо гдје је стизао Владика Лаврентије, тај раскол није могао бити потпуно уклоњен, али је био ослабљен. И скоро да никако тај раскол није могао узети маха тамо гдје је стизао и дивни и омиљени народни Владика Лаврентије”, рекао је Митрополит Јоаникије.

Подсјетио је да је Владика Лаврентије формирао епархије наше помјесне Цркве по дијаспори, најприје у Аустралији и Новом Зеланду, а онда три у Европи. Немогуће је, казао је Митрополит Јоаникије, замислити формирање тих епархија без претходног увида у велике припреме које је извршио Владика Лаврентије

Нагласио је да се ради о великом и величанственом дјелу којим се Владика Лаврентије никад није узносио и нешто нарочито поносио.

“Само је причао лијепе приче из народа, оно што некако свакоме буде драго да чује. А колико је горчине и жучи попио од наших свађа и раскола, то само Бог и његова душа знају”, нагласио је Митрополит Јоаникије и додао да су његова вјеро и доброта побјеживале све те препреке.

Митрополит Јоаникије је подсјетио да су људи у том времену затварани само ако кажу неку лијепу ријеч о Светом Владици Николају.

“Нарочито ако се код некога нађе књига Светог Владике Николаја или, што се никако није смјело, да неко шири његове књиге. А Владика Лаврентије се осмјелио да штампа сабрана дјело Светог Владике Николаја. И у том великом подвигу био му је незаборавни сарадник, што је он често истицао, прота Милисав Протић, који му је то и предложио и дао му и већину дјела Светог Владике Николаја. Наравно, није било све код проте, па је он морао скупљати

и тајно преносити преко границе да би их све штампао у штампарији коју је он основао”, подсјетио је Митрополит црногорско-приморски.

Нагласио је да је Владика Лаврентије заправо живио духом Светог Владике Николаја па је и његове свете мошти пренио у Отаџбину, што је било од огромног значај за наш народ.

По његовим ријечима и повратак Владике Лаврентија из српске дијаспоре је исто тако био веома значајан за Србију, али и веома болан за средњеевропску Епархије из које је тада отишао.

“Он је био човјек међу људима. Знао је да окупи људе око имена Божјега, око службе Божије, да их сабере у цркву, у дом Божји, да их обједини, да их надахне. Па су ти људи имали жељу, имајући таквог архипастира пред собом, да нешто учине добро и важно за Цркву”, казао је Владика Јоаникије.

Владика Лаврентије је био човјек великог образовања и духовне културе, казао је Митрополит црногорско-приморски.

“Одлично је знао Свето Писмо. И оно што је најважније из теологије – дубоко је доживљавао и знао. Али је исто тако одлично познавао српску књижевност, и епску и лирску поезију и наше најзнаменитије писце: и Његоша и Десанку и Јанка Веселиновића... И много тога је користио у својим лијепим и незаборавним проповиједима које су увијек имале сјајан ефекат”, казао је Владика.

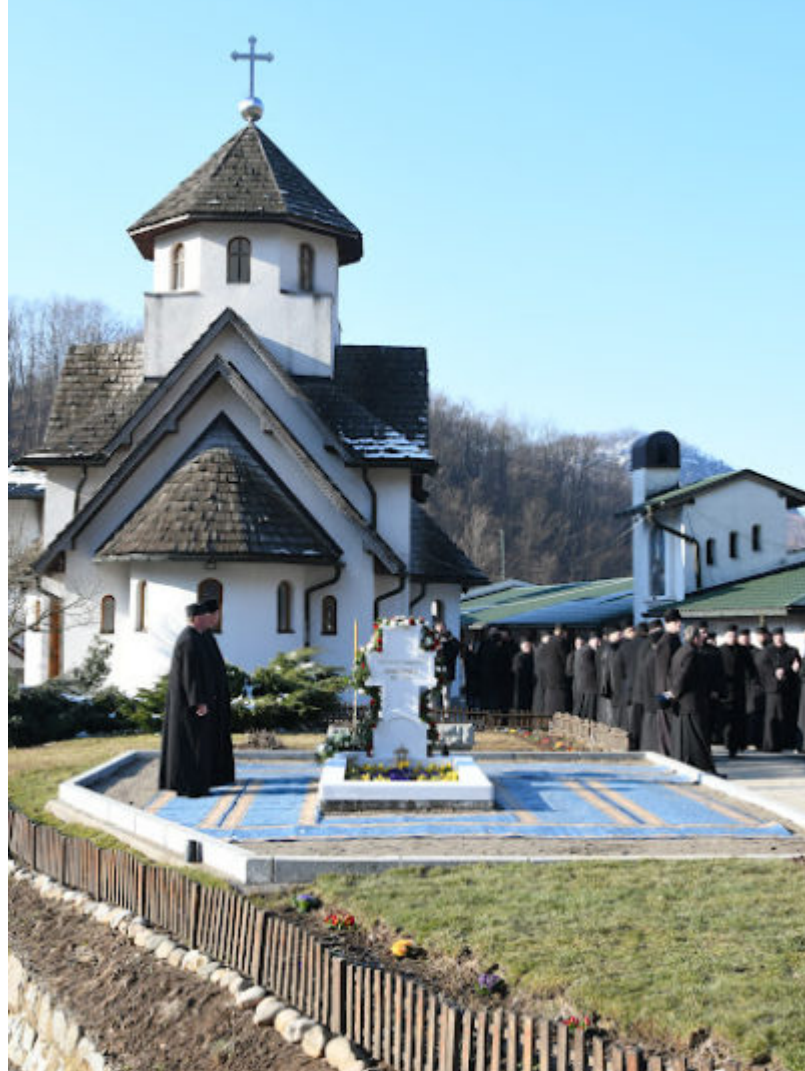
Митрополит Јоаникије је закључио да је дјело блаженопочившег Владике Лаврентија величанствено.

“Колико је само храмова освештао, колико је светиња обновио и, оно најважније, колико је само душа препородио... Свима је био примјер како служити Господу и како ићи путем Господњим”, закључио је Митрополит Јоаникије.

mitropolija.com